

ODBRANA KLAŠINAC HAJRIZA OD 09.06.1993 godine

Izjavio da će se braniti čutanjem, a 14.06.1993 godine u svojoj odbrani izjavio:

Pre više od 2 godine Hučić Jusuf me obavestio da je formirano Muslimansko-nacionalno veće za Snadjak, čiji je on član a Sulejman Ugljanin predsednik i da u Opštini Novi Bazar treba da se formiraju muslimanske vojne jedinicesa posebnim uniformama i oznakama, na šta sam ja rekao da to nije dobro jer će izazvati revolt gradjana a i zakonom je to zabranjeno.

Nekoliko meseci kasnije pozvan sam u centraulu SDA kod Sulejman Uglja ina koji mi je u ra govoru rekao da moraju da se formiraju vojne jedinice pri MNVS koje bi štatile muslimane od naoružanih provokacija paravojnih jedinica i celog stanovništva grada.Uglja in me je pitao kako da se to formira pošto sam ja rez.kap.I kl. bivše JNA a ja sam mu rekao da te jedinice ne bi smele da budu naoružane i trebalo bi da rade za miliciju,da saradjuju sa organima i da štite srpski živalj.Predložio sam mu da On bude na čelu ovih jedinica,sa čime se On složio. Tražio je da stavim na papir organizaciju vojnih jedinica i ja sam napisao načela zaštite,odnosno samozaštite,što je kasnije podeljeno mesnim odborima SDA u MZ.Ovajm materijal je podelajn u ~~11~~ 11 gradova Sandžaka.Predložio sam da sazove -organizuje sastanak predsednika mesnih odb.SDA da bi videli šta se doada uradilo po ovom pitanju.Taj sastanak je održan i njemu su prisustvovali Ja upović Hodo,Ahmetović Soko,Aljković Hajro,Kardović Ahmet,Suljević Mahmut i Kurtašinović Rifat,naravno i Ja. Na sastanku je dogovoreno da u svakoj MZ treba da pos oji jedno lice,koje bi se bavilo poslovima samozaštite.Ja,i lica koja sam ranije pomenuo činili smo Glavni odbor SDA za Sandžak,izuzev Kardovića i Suljevića a lica iz MZ činili su Glavni štab za N.P. na čijem čelu je bio S.Ugljanin a bio je i komandant štaba za Sandžak.U.Sulejman je moje sugestije o organizaciji samozaštite prihvatao koja nije trebalo da ima naoružanje.O naoružavanju paravojnih formacija koje smo formirali počelo se govoriti posle ref.Muslimana u Sandžaku,da Sandžak bude Republika,koji je održan 1991.godine.Meni je S.Uglj.za naoružanje nudio 50.000DM ali ja to nisam prihvatio pa je taj novac uzeo Ahmetović Soko i nabavio oružje ali neuznamo koje količine.

Pošto je S.Uglja in rekao da organizacija samozaštite treba da se naoruža u da preraste u vojsku Sandžaka,zbog mog neslaganja sa tim podne sam ostavku.U razgovoru mi je S,Ugljanin rekao da nabavku oružja mogu da vrše Kačar Rifat,Jusuf N. i neki Nihat Božadžić. Nakon moje

ostavke na moje mesto je došao Ahm.Soko. Poznato mi je da je Gl.štab za Novi Pazar prerastao u Sandžački štab u kome su pored gore navedenih lica bili Halilović Alija, Ugljanin Ljako i Etemović Džemail.

Poznato mi je da je na čelu Resora sigurnosti u poslednje vreme bio Hodžić Nedžib a Alija Mahmutović je bio Ministar odbrane. Resor sigurnosti je delovao samostalno i na nas iz Štaba samozastite gledao je sa podcenjivanjem. Međeje S.Ugljanin pozivao da idem u inostranstvo radi prikupljanja para za oružje, što ja nisam prihvatio a sa njim su putovali Alija Mahmutović, Faruk Hodžić iz Rožaja i Hodžić Nedžib, kao vozač. S.Ugljanin mi je rekao da je na jednom sastanku Alija Mahmutović postavljen za Ministra odbrane Sandžaka i da je u tom svojstvu obilazio gradove Sandžaka. Krajem 1992.godine i početkom 1993.god. išao sam u dva navrata u Tursku i to prvi put da vidim uslove smeštaja i školova ja studenata iz Sandžaka a drugi put da vidim uslove smeštaja i obuke 250 lica koja su trebala da se obuče za vijne starešine, o čijoj obuci S.Ugljanin ranije dogovorio sa Turskim vlastima. U turskoj sam boravio od nedelje do subote, odnosno 12 dana, gde sam kontaktirao sa Refikom Akovom rodom iz Bijelog Polja, Kolašinci Džemailom bivšim majorem JNA i Dervišnurević Dautom rodom iz Karajukića Bunara. Refik je podpredsednik društva "Dernnk" za prihvatanje izbeglica, Kolašinci Džemail je obučavao obveznike za of. dužnosti a Daut je skuplja i slao pomoć Muslimanima u Bosni.

Za drugi odlazak u Tursku od stranke sam dobio 500DM a prvi put me je samo vodio Delić Husnija, koji je bio ref, za lica koja tamo studiraju a Ruza Gruda ministar za obrazovanje. Kolašinci Džemail je pobjegao iz Jugoslavije u Tursku i nudio se da dodje u Sandžak i nudio se da organizuje vojsku. Ljudi Sandžaka su se obučavali za oficire i diverzante a Akova mi je rekao da će biti samo oficiri. Posle mene u Tursku su išli Ahmetović Soko, Etemović Džemail i Ugljanin Fadil.

Pored S.Ugljanina u Šta u za Sandžak druga ličnost je bio Ahmetović Soko a Etemović Džemail i Fadilu Ugljaninu Soko je odredio uloge koje ja neznam. Nakon operacije aprila prošle godine obišli su me u kući S.Ugljanin, Soko A. Dž. Etemović, Alija Halilović i Hodžić Nedžib. Znam da se S.Ugljanin ljutio na A.Sokola zbog lica koje je poslao na obuku u Turskoj, jer su ih oni tamo obrukali. Pričao je da izvesna lica treba da odu u Tursku na obuku za skapanje raketa "svinger, zolja i osa" koje bi se dopremale u Sandžak u rastavljenom stanju a prenosili bi ih autobusima kamionima i kombijima, koji se vraćaju iz Turske sa robom. S.Ugljanin mi je nudio da napustim posao i budem plaćeno lice u SDA za vo-

djenje vojnih poslova i poslova obuke. Obećao mi je stan u Turskoj gde bi smestio porodicu a i posao, što sam ja odbio, pa se tih poslova prihvatio Kolašinac Džemail, bivši major JNA. Krajem 1991. godine pozvao me je S. Ugljanin u Centralu SDA gde me upoznao sa jednim licem iz Sarajeva zv. "Emir" koji je predlagao formiranje spec. diverzantskih i protiv diverzantskih jedinica koje bi se sastojale od tzv. trojki u kojima bi jedno lice bilo stručnjak za eksploziv, drugo za tihu likvidaciju, tj. ubijanje nožem ili da ljenje strunom i jedan strelac, koji bi vršio obezbeđenje što ja nisam prihvatio a isto je prihvatio A. Soko. Januara 1991. godine sa Sokolom sam išao u Sarajevo gde smo se sreli sa Nikšić Kemalom koji se predstavio kao p. pukovnik iz N. Pazara a kasnije su došli Sefer Halilović i Emir N za koga sam saznao da je iz okoline Sjenice. H. Sefer nam je u razgovoru rekao: "Mi smo rešili da zaratimo a ako hoćete i vi, krenite, Trebalo bi vi pre da zaratite nego mi!" Ja sam mu rekao da u Sandžaku ne postoje uslova za rat, da niko nikoga ne napada i da nemamo oružja, na šta mi je On rekao da S. Ugljanin smatra da je Sandžak spreman za rat i da se N. Pazar odavno naoružava. Još jednom sam putovao u Sarajevo na skup Sandžaklija sa Krčić Šefketom, A. Mahmutovićom i R. Grudom. O svim mojim putovanjima i razgovorima obavestavao sam S. Ugljanina dajući suprotna mišljenja od onoga što sam čuo i što mi je predlagano. Izveštaj sam podnosio sa putovanja. Moj lični utisak je da je S. Ugljanin bio za to da se u Sandžaku izvođe rat a to je posebno bilo izraženo u poslednje vreme posle Londonske konferencije, kada ga evropske zemlje nisu pozivale u goste, niti su prihvatala njegove predloge. Od kad počinje njegov zблиžavanje sa Turskom i ostalim Isl. zemljama u tom cilju je preduzima brojna putovanja. Ja tvrdim 1000% da je za celokupnu situaciju Sandžaka kriv S. Ugljanin i njegovi saradnici A. Mahmutović, R. Gruda, Hodžić Harun i A. Soko. Razmišljao sam da aktivnosti SDA prijavim nadležnim organima, ali sam se plašio od osвете S. Ugljanina, raznih organizacija za likvidaciju izdajnika, koje su navodno postojale u Turskoj, N. Pazaru i gradovima Sandžaka. Drago mi je što je oružje zaplenjeno a da ni jedan metak nije ispaljen. A. Soko mi je pokazivao oružje u svojoj garaži koje je bilo neispravno i sa time se nije moglo raditi. O hapšenju E. Džemaila me obavestio A. Soko, koji se raspisivao za stan Mirka Rakonjca i da ima spec. jedinica koja treba da zarobi.

21.05.1993.god.u službenim prostorijama SDA S.Ugljanin je u prisustvu Rasima Ljajića,Fevzije Murića i Nedžiba Hodžića rekao"Hoćemo li diza i ljude da sprečimo ovo oduzimanje naoružanja i hapšenja ljudi", našta sam mu skrenuo pažnju da računa i na posledice.Od sestre A.Sokola sam saznao da se (Soko) nalazi u Skoplju.

Prošli put sam se branio ćutanjem jer zdravstveno nisam bio dobro.Šao mi je što sam bio umešan u ovo.Druge okr.poznajem ali sa njima nisam saradjivao.Sve što sam radio,radio sam iz straha od S.Ugljanina i A.Sokola.

Pismo Kolašinac Hajriza M. Jovićeviću, istražnom sudiji

Imam potrebu da vam se javim i da dam neke informacije u cilju bolje i realnije istrage. Prije svega o načinu organizovanja samozaštite i o onima koji su je organizovali.

Glavni organizator je MNVS na čelu sa Ugljaninom. Oni su za Sandžak i Glavna komanda koji su to isto organizovali po opštinskim odborima, koji su istovremeno bili i štabovi u opštinama. Opštinski odbori su organizovali u mesnim odborima (zajednicama) i isti su bili na čelu štaba ili komande.

Štab u kome smo bili Jakupović Hodo, Aljković Hajro, Kurtašinović Rifat, Ahmetović Soko i ja bio je operativnog karaktera i nije imao nikakvu odlučujuću reč ili komandu. Naš zadatak je bio da damo samo instrukcije o načinu organizovanja i to samo u slučaju rata. U miru one nisu imale nikakvu funkciju i prema tome ra nam je time bio prekinut.

Ostale događaje ja vidim da znate jer je Ahmetović Soko sve preuzeo na sebe.

Napominjem još jednom da specijalne jedinice nisu bile u sastavu samozaštite i da niko iz samozaštite ne može preuzimati nikakavu odgovornost.

Ja bih želeo da se bar još jednom susretnemo, ja, istražni i javni tužilac jer bih imao još neka pojašnjenja i obaveštenja u vezi sa MNVS i njihovim delovanjem.

Uz pozdrav i zahvalnost,

19.07.1993.

Kraljevo
opštinski zatvor

Pritvorenik
Hajriz Kolašinac

Pismo Kolašinac Hajriza M. Jovićeviću, istražnom sudiji

Imam potrebu da vam se javim i da dam neke informacije u cilju bolje i realnije istrage. Prije svega o načinu organizovanja samozaštite i o onima koji su je organizovali.

Glavni organizator je MNVS na čelu sa Ugljaninom. Oni su za Sandžak i Glavna komanda koji su to isto organizovali po opštinskim odborima, koji su istovremeno bili i štoabovi u opštinama. Opštinski odbori su organizovali u mesnim odborima (zajednicama) i isti su bili na čelu štaba ili komande.

Štab u kome smo bili Jakupović Hodo, Aljković Hajro, Kurtašinović Rifat, Ahmetović Soko i ja bio je operativnog karaktera i nije imao nikakvu odlučujuću reč ili komandu. Naš zadatak je bio da damo samo instrukcije o načinu organizovanja i to samo u slučaju rata. U miru one nisu imale nikakvu funkciju i prema tome ra nam je time bio prekinut.

Ostale događaje ja vidim da znate jer je Ahmetović Soko sve preuzeo na sebe.

Napominjem još jednom da specijalne jedinice nisu bile u sastavu samozaštite i da niko iz samozaštite ne može preuzimati nikakvu odgovornost.

Ja bih želeo da se bar još jednom susretnemo, ja, istražni i javni tužilac jer bih imao još neka pojašnjenja i obaveštenja u vezi sa MNVS i njegovim delovanjem.

Uz pozdrav i zahvalnost,

19.07.1993.
Kraljevo
opštinski zatvor

Pritvorenik
Hajriz Kolašinac

Stranci demokratske akcije - Sulejman Mujković

Pošto, već znaš da se već dva meseca nalazim u pritvoru zajedno sa još desetak ljudi to sam odlučio da vam se obratim ovim pismom.

Nama je potrebno da se MIVS javno stavi kao organizator samoodbrane i stvaralac tzv. specijalnih jedinica, da ste vi bili glavni finansijer tih jedinica.

Potrebno nam je da potvrdite da je MIVS bila glavna komanda svih tih jedinica na čelu sa Ahmetović Sokolom koji je od MIVS dobijao novac za nabavku oružja i drugog materijala. Potrebno nam je da potvrdite da su opštinski odbori bili štabovi na opštine, a mesni odbori bili štabovi za mesne odbore.

Potrebno nam je da potvrdite da ste vi glavni komandant svih jedinica koje su postojale na teritoriji Sanjaka, da su predstavnici opštinskih odbora bili komandanti u opštinama, da su predstavnici mesnih odbora bili komandanti mesnih odbora.

Meni je lično potrebno da sam ja vaša politika, postavku pro godinu i o i da ste je vi lično prihvatili, a da ste Ahmetović Sokola držali da vodi sve jedinice. Na kraju, potrebno je da sve javno priznate jer istina manje košta nego laž.

Ja bih vas zamolio da ovo dobro razmislite i date jedan pozitivan odgovor, jer od nejga zavisi sudbina mnogih porodica.

Ja verujem da se vi ne možete od svega distancirati i odbiti ove odgovornosti jer bi tim doveli sebe u još težoj situaciji i povukli sve ove ljude protiv vas.

19. 07. 1993.

Kraljevo

Pritvorenik

Hajriz Kolašinac

dostaviti:

SDA ul. 1.Maja

Priveden je optuženi HAJRIZ KOLAŠINAC, koji u svoju odbranu navodi:

Razumeo sam optužnicu i razumeo sam šta mi se stavlja na teret, a razumeo sam koja prava imam u odbrani. Sada pre moga ispitivanja predočio mi je predsednik veća da pored prava mojih, koja imam u odbrani i o kojima sam poučen juče na pretresu, pred ovim sudom, da moje iskreno držanje pred sudom može da bude olakšavajuća okolnost, ukoliko se utvrdi da sam učinio krivična dela koja mi se stavljaju na teret, a da neiskreno držanje pred sudom predstavlja otežavajuću okolnost, pa sam i to primio k znanju.

Smatram da mi se pružila prilika da iznesem odbranu i to ću da koristim. Bio sam ranije član Reformske stranke Jugoslavije. Kada se Jugoslavija raspala prestala je da postoji i ta stranka. Kada je formirana Stranka demokratske akcije, kada sam vidio njena načela, pročitao njen program shvatio sam da to nije nacionalistička stranka i postao sam njen član. Otprilike sam njen član postao avgustu mesecu 1991. godine.

Poći ću od onoga što mi se optužnicom stavlja na teret u svojoj odbrani. (Pročitao je prvi deo) optužnice, gde se navodi da je izvršavajući odluke ilegalnog muslimanskog veća Sandžaka i naloga okrivljenog Ugljanin Sulejmana formirao glavni štab za Sandžak i u svojstvu komandata tog štaba učinio načela ratnog plana za Sandžak gradova na teritoriji Sandžaka i mjesnih zajednica u tim gradovima, formirao i koordinirao rad gradskih štabova) pa ističem da mi se ovaj deo optužnice neosnovano stavlja na teret.

Krajem devedesetih godina počinju da se stvaraju nacionalističke stranke, koje priznaju jedino svoju naciju i ne priznaju druge nacije ni pripadnike drugih nacionalnosti. Te stranke su desno orjentisane. Pripadnike drugih nacionalnosti negiraju, pojedine stranke formiraju paravojne formacije, koje se različito zovu, kao što su "četničke formacije, formacije belih orlova, srpska gard i sl.. Freti se da te formacije mogu biti upotrebljene, a posebne pretnje se upućuju muslimanskom stanovništvu, a samim tim i stanovništvu na ovom našem području. Hukovodstvo stranke Srpske obnove takozvane SMO krajem devedesete godine upućuje otvorenu pretnju muslimanskom stanovništvu što dovodi do velikog uznemirenja stanovništva, počinje otseljavanje sa ovog područja i priprema da se sel Narod je uznemiren. Lider ove stranke Drašković pretida će pokazati put za arapske zemlje muslimanima i da će svakome onome ko podigne ruku ruku i oteći i da će oružijem da uspostavi red. Nije bilo reč nijednog momenta o zajedničkom životu na ovom području. Znajući iz istorije prošlost i zverstva koja su počinjena na ovom području, a posebno postojanje naredbe da se ubije svako dete veličine puške uznemirenost se među stanovništvom pojačava i sve je veća. Uznemirenost je i među srpskim življem. Šešelj formira jedinicu na Javor u jačini od tri hiljade ljudi i otvoreno preti, a Jović smatra da smo srbi, te ako se ne izjasnimo kao takvi treba da se selimo u Anadoliju. Dapčević ništa ne govori, ali već preduzima mere po gradovima gde je stanovništvo. Narod je uznemiren na jednom širem području i koliko znam bile je dosta prijava raznih incidenata MUP-u Srbije odnosno Sekretarijata u N.Pazaru.

Iz SDA smo pratili sve te incidentne situacije za koje smo čuli i po meni merali smo se organizovati da to predupredimo. Napominjem da su se čule pretnje o napadima na muslimanski živalj.

Vjerovatno je vodjena propaganda i kod srpskog stanovništva i njima se pretilo raznim napadima. Očekivali smo razne provokacije. Ja sam čuo u SDA da se formira grupa ljudi koja će pratiti situaciju na ovome području i da će se informisati šta se događa, pa ako bude potrebno dogovoriti će se šta da se predusme. Niko mene nije vrbovao da pristupim ovoj grupi i ja sam samoinicijativno i iz humanih razloga, iz ljudskih razloga ovekvoj grupi pristupio. Tu grupu su sačinjavali Soko Ahmetović, Hodo Jakupović, Rifat Kurtašinović, iz Novog Pazara, Hajro Aljković i drugi. Ovoj grupi je pripadao i Kardović Ahmet ali je on kratko bio u grupi jer je on bio drugim poslovima zauzet. Ovu grupu smo nazvali Odbor za očuvanje mira. U tom odboru nije bilo ni nadređenih ni podređenih, već je u njemu važila jedna kost, svako je sam za sebe snosio odgovornost, nismo imali nikakvih finansijskih niti materijalnih sredstava. Važilo je pravilo da dogovor bude "od riječi". Mi smo se u toj grupi dogovorili da u svim mjesnim odborima SDA bude po jedan čovjek koji će da prati situaciju u mjesnim zajednicama i da nastoji da reši problem ukoliko iskr-sne, a ukoliko ne bude mogao sam da ga reši onda da obavesti MUP. Taj čovjek je morao da bude čovjek od poverenja da bi mogao ovakvu situaciju da razrešava.

Postojala su ranije dežurstva pa smo sada mi iz ove grupe preuzeli ta dežurstva. Dežurstva smo smanjili na jednog ili najviše dva čovjeka i oni su dežurali u prostorijama SDA. Posebna pažnja je obraćena na dežurstva na seoskim područjima.

Mi kao grupa smo dežurali u glavnoj "kafi" u Novom Pazaru. Bila je formirana knjiga dežurstava. Meni je palo dežurstvo dve noći za svo to vreme. Jednom prilikom sam obavešten od dvojice mladića da su blokirali centar Tutina i da ne dozvoljavaju odlazak u rezervu i tražili su mišljenje od mene šta dalje da rade. Ja sam ih poučio i kazao sam im da će one koji sprečavaju odlazak u rezervu kazniti, a oni koji ne odu, a trebalo je da idu, vojska će kazniti. Tražio sam da odmah telefonom obaveste lica koja su blokirala centar u Tutinu da to ne čine i da se razidju, pa je tako i učinjeno. Napominjem da su me ta dvojica mladića pitala da li bih i ja išao u rezervu da su me pozvali, pa sam im odgovorio da bi otišao u rezervu, ali nebih otišao na ratište niti bi ratovao sa Hrvatima, muslimanima ili drugima. Za vreme tog mog dežurstva drugih ekcesnih slučaj se desio u jednoj kafani zbog pucanja. Bili smo se u grupi dogovorili da se prestane sa svim ekcesnim istupanjima, sa svim istupanjima koja mogu da izazovu drugoga, kao što se dešavalo prilikom svadbi ili drugih veselja.

Ja sam samoinicijativno, bez ičijeg naloga napisao "načela" a tim načelima nisam davao drugi naziv, a čuo sam da su kasnije ta načela nazvana kao "načela samozastite". U tim načelima sam napisao da treba da se organizujemo u cilju mira, odbrane od militantnih grupa ubačenih sa strane, borba protiv ekstremnih grupa u muslimanskom stanovništvu i da smo dužni da povratimo poverenje medju stanovništvom. Smatrao sam da saradnja mora da postoji sa policijom i vojskom, pa me moj predlog je formirana grupa iz opštinskog odbora SDA da saradjuje sa vojskom na našem području, a sa Republičkim, MUP-om i jugoslovesnom vojskom trebao bi da organizuje saradnju Republički odbor stranke. Poznato mi je da je bilo određeno lice koje je išlo na razgovor sa Ojđanićem i to na predlog opštinskog odbora SDA.

"Da će se ući sa četiristo konjanika u Novi Pazar. Da je Sešel na davoru formirao odred od tri hiljade četnika, a ne "odred od tri hiljade ljudi", načela samozastite nikome nisu nametana. Kada je optužen pomilao Ođanića treba da se naglasi da je to bio general Ođanić, komandat užičkog korpusa, a upravo je to optužen i pomešao, kada je govorio o Čeku Daceviću, napo- menuo je da je na prostoru gde je on delovao paljena je imovina muslimana, neki ljudi su nestajali, dolazili su gradjani u centre MUF-a i govorili da se puca u džamijama, optužen nije kazao da su se načela, koja je napisao, nisu zasnivala na vojnim principima, da je optužen kazao u svojoj obrani da nebi pucao na hrvate i muslimane, već je kazao da nebi pucao, ni na makedonce, ni na jugo- slovene ni na srbe, jer je navodno položio takvu zakletvu u vojsci, pa branilac dalje navodi:

Nije uneto u zapisnik ni to da je Bilisena Goruđić bila u Turku sa znanjem njenih roditelja, a ovo je od značaja što ću da je predložim da bude saslušana kao svedok, nije uneto u zapisnik ni njegovu obranu - optuženog Kolarića da je prilikom registracije pistolja u MUF-u, kada su ga pitali što će mu takav pistolj odgo- vorno ja inače oružije ne volim.

Branilac optuženog Kolarića Duljević predlaže: "da se u zapisnik unesu sva pomenuta načela od optuženoga i da je predsednik veća prilikom intervencije optuženog kada je upoznao Halilovića. Setera kazao da "taman posla da ste se tada dogovorili da ovo činite", što smatra da je nedopustivo i da je ispoljena predrasuda u pogledu ishoda ovoga sudjenja".

Na traženje drugih branilaca, koji su prisutni ispitivanju optuženog da im se dozvoli intervencija predsednik veća odbija da im se da reč u ovoj fazi postupka, jer ispitivanje optuženoga još nije završeno.

Advokat Faruk Korenić i Rajko Danilović traže da stave primedbe na ispitivanje, odnosno na zapisnik o ispitivanju optuže- nog, pa mole da se to tačno tako i prezira, pa predsednik veća i optuženih da stavljaju bilo kakve primedbe.

Već se povuklo u 13,40 časova, pa nakon većanja donosi R E S E N J E

Prilikom diktata zapisnika optuženog Hafriza Kolarića, tj. uošenja njegove obrane u zapisnik u bitnom su uneta sve ono što je od značaja za njegovu obranu. Nakaodne primedbe advokata Azema Vlasija nisu od značaja za obranu optuženog Hafriza Kola- rinca i ne moraju se uzeti u obzir.

Nema potrebe da se u zapisnik unose sva načela koja su od Kolarića pomenuta, kao načela samozastite. O načelima je bilo dovoljno uneti podataka u zapisnik o ispitivanju optuženog.

Nije tačna primedba advokata Duljevića da je predsednik veća izjavio: "taman posla da sete se tada dogovorili da ovo činite već je od predsednika veća rečeno "taman posla da ste se tada do- govorili".

HODŽIĆ NEDŽIB zap. Istr. sudijske od 14.06.1993.god.

Ja sam član SDA od njenog osnivanja jula 1990.godine. Pri stranci SDA postoji Glavni odbor, koji su u početku činili pored S.Ugljanina, Rifat Kačar, Jusuf Bećiragić, Sead Hadžić i Ferid Melajac. Ovi članovi su se svojim radom kompromitovali pa je na jednom sastanku predloženo da se ja prihvatim funkcije šefa resora sigurnosti i ličnog obezbeđenja S.Ugljanina. To je bilo tokom jula 1991.godine. Moj zadatak je bio da pronadjem nova lica koja bi postala članovi Resora sigurnosti i ličnog obezbeđenja pa sam ja u tom cilju angažovao Leković Ediba, Rožajac Jusufa, Džanković Hajrija, Alić Selima, Kladničanin Šabana, Kočan Murata, Rastić Envera i Mirsada, Baltić Nuro, Hot Mithata i Uljević Isa koji žive u Novom Pazaru a mesto stanovanja sam naveo u zap. od 09.06.1993.godine.

Resor sigurnosti SDA postojao je u svim MZ za gradsko i seosko područje a u okviru MZ postojali su i podresori po sistemu 10+1 čovek za svaku MZ. Podresori su bili zaduženi za organizaciju požarne službe, zaštitu od poplava, raznih zaraza i za odbranu od svih iznenađenja. U svih 11 gradova Sandžaka i za sve MZ postojali su pomenuti podresori. Idejni tvorac i organizator resora sigurnosti bio je Melajac Ferid zv. "Dido" koji je do mog dolaska bio predsednik Resora sigurnosti i ličnog obezbeđenja S.Ugljanina.

Meni je poznato da je formirana jedna grupa od 70-80 ljudi za odlazak u Tursku, radi vojne obuke. Ja kao šef resora sigurnosti za Sandžak stupio sam u kontakt sa šefovima resora sigurnosti u gradovima Sandžaka a posebno sa Redžović Hajrom iz Rožaja, koji je trebalo da povede 20 ljudi na obuku u Tursku. Dogovor je bio da se nadjemo na aerodromu u Skoplju. Sa aerodroma iz Skoplja na obuku u Tursku pošle su oko 80 ljudi, od čega iz N.P. 20 ljudi, među kojima su Rastić Enver, braća Crnovršanini, Elvir Rizvanović i njegov brat Baltić Nuro, Kadrić N. Hot Mithat, Idrizović Esad, Safet Isović i druga lica.

Meni je izvesni Isko čije ime ne znam, inače skopljanac dao 6.000DM da po 500DM podelim licima koja su išla na obuku iz N.P. i to u resoru sigurnosti i ličnog obezbeđenja S.Ugljanina. Obuka u Turskoj je trajala nepuna dva meseca. Naše članove su obučavali turski oficiri, a obuka se sastojala u pripremi ovih lica da rukuju naoružanjem i ekspl.sredstvima. Ja ovoj obuci nisam prisustvovao.

Ja sam išao u Tursku da obidjem studente, koji su otišli tamo da studiraju penalogu Rizaha Grude, Delić Husa i još 4-5 lica iz Resora obrazova ja.

U Ankari postoji Informativni centar koji finansira turska vlada a sastoji se od naših iseljenika, koji su ranije otišli u Tursku. Oni finansiraju rad tog Centra, pa sam ja od njih dobio novac za boravak u Turskoj, gde sam boravio mesec dana.

Znam da su lica koja su bila na obuku dobila po 300DM nakon povratka u svoje prebivalište. Ja sam pri povratku iz Ankare za boravak u Istanbulu dobio 600DM.

Novembra 1991. godine u moju kuću su došli Hadžiavdzić Sead i Rifat Kačar i dali mi 3 aut. puške M-70, pet pušaka pumparica, jedan MGV, pet pištolja "lama", jedan revolver 357, jedan pištolj TT, jedan lovački karabin, jednu malokalibarsku pušku i veću količinu metaka raznih kalibara. Ove oružje je doneto iz Sarajeva a dovezli su ga pored pomenutih i Bećiragić Jusuf.

Napominjem da postoji neslaganje u količini i vrsti naoružanja, koje je pronađeno kod mene i količini koju sam primio, jer su Hadžiavdzić Sead i Kačar Rifat povremenó iz moje kuće uzimali pojedina naoružanja.

Ja mom ocu nisam dao nikakvo oružje. Ukoliko je oružje pronađeno u kući mog oca, onda sam ga ja to oružje ostavio bez njegovog znaja.

Sa liderom SDA S. Ugljaninom putovao sam u Švajcarsku, Holandiju, Nemačku, Tursku i po raznim mestima u bivšoj Jugoslaviji. Ne znam uloge ostalih orkivljenih. Ja ništa nisam radio protiv naroda i države. Ništa mi nije poznato oko nabavke ili krađe ekpuloziva za potrebe SDA. Nije mi poznato postojanje kriznih štabova u MZ ni na nivou grada ni na nivou Sandžaka. Ja znam samo poslove oko ličnog obezbedjenja S. Ugljanina.

Na nivou Sandžaka postojalo MNVS što znači vlada, Muslimanska nacionalna skupština, sva ministarstva koja postoje u Rep. Srbiji a sećam se da Ministar za privredu Sandžaka, kao države bio Halilović Alija a Resora sigurnosti jač Nisam čuo nikada da S. Ugljanin pominje Sandžak kao republiku. Hajriza Kolašinca sam video u Turskoj a ne u Skoplju.

Колошунга Садохей

27. 1. 1945. Сјеница • ЛК 83063

24. 2. 1993. Објерисан на

Уролошком Краљеу (камен у
бубрегу) - (леви)

Код мот сурци Колошунга
Хајриза извршена је још једна
хирушка интервенција након
месеу дана у кратком
каналу. Након обих хирушких
интервенција налази се и даље
на болобану.

Најомније да је мај сурци
болешан од декембра
месеу 1992. Због камена у левој
и каменица у десној ^{бубрегу} обе
спешне има болобан бришиак
спешне спешне.

1. јуна 1993. обједен је са радом
месеу / основ. Никола "Јана" у
СЗП Нова Пазар аорашле у
непрестану Краљеу

сурци К. Садохей